

Sláva, svátek domácího patrona v některých pravoslavných zemích, patří bezesporu mezi nejvýznamnější okamžiky téměř každé rodiny v Srbsku. Jedná se o rodinný svátek, který slaví většina srbských rodin, a to na den svého patrona - svěťce. Přitom mezi jednotlivými srbskými regiony existují velké rozdíly ve způsobu slavení i v délce trvání tohoto svátku.

O slávu jsem se začala zajímat při mém prvním studijním pobytu v Bělehradě v roce 2003. Zaujala mě natolik, že jsem si ji vybrala jako téma své diplomové práce. Svou práci jsem rozčlenila na část teoretickou a praktickou, jehož součástí byl terénní výzkum především v Bělehradě, ale také v jižním Srbsku a Vojvodině.

V teoretické části jsem se zaměřila na deskripci tohoto svátku a na jednotlivé výklady původů slávy. Vycházela jsem přitom z literatury srbských etnografů a etnologů.

Obsahem praktické části je terénní výzkum, který jsem prováděla na podzim roku 2003, v létě v roce 2004 a na podzim roku 2006. Výzkum je založen na zúčastněném pozorování, částečně strukturovaných rozhovorech s respondenty a dotazníkovém šetření.

V 90. letech minulého století došlo v Srbsku k masové obnově slavení slávy, která byla oficiálně v bývalé komunistické Jugoslávii zakázána. Ve své práci se zaměřím na fenomén slávy a souvislost s národním cítěním Srbů včetně jejich vnímání tohoto svátku. Budu sledovat proměnu slávy v posledních letech, která souvisí se změnou společenského systému.